

- „ Памти ли ти лице-то ?
боли ли тя сърдце-то ?
цѣлуй ся тоз-часъ.
- „ Цѣлуйка раздражава ,
цѣлуйка угѣшава,
пали и гаси тя.
- „ Затва цѣлуйайте ся, *пригледвайте се*
затва цѣлуйайте ся,
често денъ-нощъ.

Еднѣ вечерь прохладнѣ,
майскѣ и отраднѣ,
Катъ изгрѣ мѣсячинка,
съ либе-то си двамника
Както си ся дръжахме
за рѣцѣ и хоратахме,
Влѣзохме на забавѣ,
въ еднѣ малкѣ джбравѣ,
И на благоуханкѣ,
и съсъ цвѣтя постванкѣ
Моравкѣ ся запряхме,
и тамъ си ся спростряхме:
Виждѣ, либе, виждѣ тукъ зрѣнье,
(извыкахъ съ удивлѣнье.)
Виждѣ свѣтлѣ-тѣ звѣздицѣ,
прѣкраснѣ-тѣ луницѣ,
П' облаци-ты какъ плыва